

ABRAHADABRA.

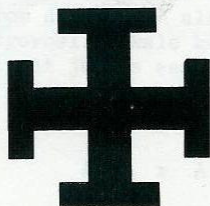

INHOUDSOPGAVE;

- inleiding
- psychopervers, door Hare Lebnis
- perversiteit, door Frater Chronos*326*
- extase en bewustzijn, door Parsifal*45*
- shit!, door Sfinx
- Gilles de Rais, door Frater Rompha

LIDMAATSCHAP! Voor slechts één tientje bent U 1 jr. lid van het AbrahAdAbra lezersgenootschap. Wat U hiervoor terug krijgt is nog maar de vraag. Misschien houden wij U op de hoogte van de nieuwste ontwikkelingen rond AAAAA, misschien krijgt U toegang tot publikaties alleen voor leden, misschien krijgt U wel helemaal niets! Maar U wist natuurlijk allang dat het lezen van AAAAA risico's met zich meebrengt. Daarom, wikkel het tientje in een papiertje in een enveloppe, met naam, adres en postzegel d'r op en stuur 'm op naar:

AbrahAdAbra
t.a.v. Lezersgenootschap
P.O.Box 13414
2501 EK Den Haag

Lezers Heil,

23 oktober '85 ev

Over de reden:

U dacht natuurlijk dat de bende die U ooit in een donker steegje zowat van kant maakte, genoeg zou nemen met die enkele "behandeling". Nou, vergeet het maar. Na een periode van onderduiken staat zij weer voor U in de vorm van een door lust gedreven 4de nummer van AbrahAdAbRA. SEX bepaalt de inhoud, inderdaad! Waarom? Wilt U een rationele verklaring voor een aangeboren drift? Wat wilt U horen? "Het moet er toch eens van komen" zeggen we tegen alle maagden die de "behandeling" vrezen. "De enige angst is de angst zelf" zei een Amerikaanse president eens. Een doelstelling van AAAAA is het bespreekbaar maken van onderwerpen waar de meeste mensen niet graag over praten. Het lijkt wel alsof sex een zonde is. "Het woord voor zonde is restrictie" zei Aleister Crowley eens. Een andere doelstelling is "ontwikkeling" omdat we niet, nee nooit tevreden zullen zijn met de situatie waarin we verkeren.

Nu kunt U twee dingen doen; U kunt dit tijdschrift naast U neerleggen, het negeren, het walgend doorbladeren en Uw oordeel geven over stof waarin U zich niet eens in heeft verdiept, of... U verlangt van U zelf een open geest, laat de stof op U inwerken en besluit dan wat U er mee doet. AAAAA stimuleert in eerste instantie geen seksuele uitspattingen, maar vraagt U een kritische blik te werpen op Uw eigen seksualiteitsbeleving, want vooral op dát gebied blijkt dat mensen genoeg nemen met "wel lekker", terwijl het nog veel lekkerder kan!

Over het nummer:

Noteer dat de eerste drie artikelen, psychopervers/perversiteit/extase en bewustzijn, een trilogie vormen. Dit neemt niet weg dat de artikelen niet losstaand gelezen kunnen worden. Onze dank gaat vooral ook uit naar Sfinx, die de moed heeft getoond niet alleen voor eigen parochie te willen preken.

Over de omslag:

De kracht van de aantrekking en erotiek, gesymboliseerd door Eros en Psyche, gaf ons de inspiratie voor deze AAAAA. Erotiek en liefde zonder opgelegde restricties, de drijfveer in ieder mens om harmonie te schapen in de chaos die het leven is. Verlangens, begeerten, perversies, we hebben ze allemaal en verdringen ze liever door opgelegd "normbesef". Daarom deze AAAAA als antwoord op menig natte droom en verdrongen lustgevoel. De kale kop van god is niets anders dan dat ene lichaamsdeel wat je als een eenzame vriend over z'n bolletje aait.

Past op U zelve en Uwe Geliefde,

A b r A h A d A b r A

PSYCHOPERVERS

Door Hare Lebnis.

- Primaire sexualiteit volgens J.M.W.van Ussel(uit zijn "Geschiedenis van het seksuele probleem"): "Al datgene wat te maken heeft met de houdingen en gedragingen van mensen met elkaar of met zichzelf, als geslachtelijk wezen". (Onder secundaire sexualiteit verstaat hij de gevolgen van seksuele betrekkingen zoals zwangerschap, geslachtsziekten, enz.)
- Perversie-Latijn voor Perversus: "Het afwijkende van den gewonen, rechten weg, verkeerd, verdorven, niet zo zijnde of handelende als in overeenstemming met de natuurlijke, als normaal aangenomen wijze van doen en denken; Inzonderheid in toepassing of afwijkingen in zedelijk of seksueel opzicht." (G.J. Boekenooogen en J.M. van Lessen, Woordenboek der Nederlandse Taal. 1932)

Een uitgave van AbrahAdAbra handelt rond het onderwerp "sexualiteit" doet de meeste afstandelijke geïnteresseerden in het werk van het tijdschrift hun hart vasthouden. Werden de vrouwelijke lezers reeds in de eerste publikatie van AAAAA op hun pik getrapt middels twee gedichten, nl. "Clitoridectomie" en "Verlaten" van Frater Chronos '326", ditmaal zullen wat mij betreft alle geslachtsdelen een flinke beurt krijgen. Om maar met de deur in huis te vallen:

"We zijn allemaal pervers!" (Sigmund Freud)

Of sex wetenschappelijk bekeken een primaire behoefte is voor het menselijk geslacht is een mogelijke vraag die men mij best wel mag stellen, maar ik kan niet voorzien of ik er een serieus antwoord op zou kunnen geven. Waarschijnlijk zou ik antwoorden: "Kijk maar om je heen. Er is niets (uitgezonderd transakties aangaande politieke- en economische belangen in de hoogste regionen) waar stiekemer en hypocrieter over gedaan wordt dan sexualiteit".

Freud was er overigens van overtuigd dat sexualiteit (en vooral het uiten daarvan) een primaire behoefte is, sterker nog, hij stelde "dat men zelfs kan beweren dat als iemands leven begint dit "zuivere" sexualiteit is, één en al en indirect gestuurd door deze levensenergie." In de kinderjaren zouden de diverse vormen van sexualiteitsbeleving tot hun recht komen, met de bedoeling deze te leren sublimeren en toepasselijk te maken op de maatschappij. Deze werking noemt hij de overgang van het lustprincipe naar het realiteitsprincipe. De eerste periode bestaat vanzelfsprekend uit de orale fase, het eerste contact van het kind met het lustobject, de moeder. De anale fase is de tweede, interesse voor de uitwerpselen (en "ophouden" als chantagemiddel). De derde is de fallische fase, de bewustwording van de eigen geslachtelijke identiteit, waarna er rond een jaar of vijf een latente "sexloze" fase ontstaat, om weer tot leven te komen in de puberteit d.m.v. de genitale fase, die volgens Freud de mens voor de rest bij zal blijven. Maar waarom stelt Freud dan dat we allemaal pervers zijn? Hij heeft geconstateerd dat de Libido (=sexdrift) van het kind in meer of mindere mate regressief (terugwerkend) door de ouders en samenleving wordt aangepakt. Hoe goed bedoeld de seksuele voorlichting ook was, wie heeft niet als kind al het idee gehad dat er informatie werd achter gehouden waar de "grote" mensen zelf ook al geen raad mee wisten? Daarom stelt Freud in "Psycho-Analyse" (1917): "...Nu scheidt zich de weg, die naar de per-

versie leidt, scherp van die der neurose. Als de ikheid zich niet tegen deze regressies verzet dan komt het ook niet tot neurose maar tot een één of andere werkelijke bevrediging van de Libido. Zij het ook dat deze geen normale is".

Nu is het nog maar de vraag in hoeverre ik door de lezer serieus wordt genomen nadat ik dit artikel, een pleidooi voor vrije sexualiteit, ben begonnen met citaten van Freud. Het gaat me er ook helemaal niet om de Psycho-Analyse als Goddelijke Wetenschap aan te prijzen. Waar het me wel om gaat is wat ik lees uit de woorden van Freud; Hoe extreem je sexuele fantasieën ook mogen zijn, voer ze uit, maar zet het uit je hoofd om ze te onderdrukken. "Ook hier vind ik een addertje onder het gras", hoor ik de lezer al tegen zichzelf zeggen. Inderdaad, ik neem het niet op voor psychotische lustmoordenaars. Sterker nog, ik ben van mening dat dit de extreemste uitingen van sexualiteit zijn, ontstaan bij individuen die weldegelijk tegen hun gevoel in en met alle geweld hun eigen sexualiteit proberen te onderdrukken. Er zijn genoeg onderzoeken geweest die hebben aangetoond dat dit juist de doorslaggevende factor is geweest om zojuist genoemde lustmoorden te plegen. Om maar niet te spreken over de theorieën die verdringing van sexualiteit als één van de hoofdoorzaken zien bij "ernstige" gevallen van schizofrenie.

Hopelijk ben ik tot nu toe duidelijk geweest in het standpunt wat ik presenteer als zijnde het standpunt van AbrahAdAbra rond het onderwerp "sexuele perversies". Allereerst kan je je überhaupt afvragen wie het zijn die de normen stellen van wat goed is en wat kwaad. De Kunstenaar? De Politici? De Kapitalisten? De Massa? De Wetenschap? Kunstenaars (evenals Occultisten) vertegenwoordigen al meteen een groep die in de ogen van de samenleving enerzijds als "volslagen idioot" en anderzijds als "rustversturend" worden bestempeld. De Politici zijn in onze samenleving zo goed als het verlengstuk van de Kapitalisten die de Massa exploiteert. (Op deze discussie wil ik niet dieper ingaan. Je bent het er mee eens of niet.) Alleen de wetenschap kent een eigen waarde waar de samenleving niet omheen kan. Maar hoe lang heeft het geduurd voordat Darwin's evolutieleer geaccepteerd werd? Op Freud rust zelfs in de wereld van de psychologen nog steeds een taboe.

Waarschijnlijk vraag je je af waar ik het nu over heb. Laat ik het nog maar eens in het kader van Freud zetten. Freud stelt dat de mens twee driften kent: De sexdrift (Eros) en de doodsdrift (Thanatos). En driften betekent dus dat het twee vormen van instinct zijn wat in feite niet kan worden aan- of afgeleerd, het zit nl. in de mens zelf. Deze twee driften vormen in die zin een potentieel gevaar voor een samenleving die daadwerkelijke individualiteit als een bedreiging ziet voor haar structuur (het bekende "radertje van een machine" gegeven). Kennelijk zijn mensen maar heel moeilijk in staat om te ontdekken wie ze nou eigenlijk zijn en wat ze nou eigenlijk willen; en als je je hele leven bent wijs-gemaakt dat alles klopt zoals het is, waarom ben je dan zo ontevreden? Over de doodsdrift of agressiedrift wil ik hier niet zoveel kwijt. Wie kent er niet het gevoel dat je in je diepste fantasieën een bepaald iemand wel duizendmaal op de meest gruwelijke manieren ombrengt? Geweld is over het algemeen al als "kwaad" bestempeld, totdat je opeens iemand ontmoet die zo slecht is in jouw ogen, dat je beslist dat dit kwaad alleen maar met kwaad bestreden kan worden.... Lees "Schuld en Boete" van Fjodor Dostojewski maar eens.

Wat betreft sexualiteit zijn er voorbeelden volop. Zelfs homosexualiteit, wat nog bij veel meer mensen "voorkomt" dan bekend is, ligt nog zo in de taboesfeer dat ook zij hun heimelijke gevoelens nog het liefst

helemaal zouden zien "verdwijnen". Een argument tegen homoseksuelen is altijd geweest dat zij niet in staat zijn om nageslacht te kunnen voortbrengen. Omdat kinderen nieuwe slachtoffers vormen voor de produktielijn? Of zijn homoseksuelen van de verkeerde kant omdat een uniforme massa met dezelfde gewoontes, uiterlijkheden en vooral behoeftes beter valt te controleren? Of omdat het een door God verboden immorele Liefde is? Wie die normen stellen is in dit opzicht nu wel duidelijk. Freud was in ieder geval minder "links" dan ik nu namens AAAAA klink (Ik weiger dan ook AAAAA links te noemen, dan nog liever liberaal), maar Freud was in sociaal- en politiek opzicht verre van progressief. Hij voerde ook niet voor niets de term sublimatie in. Een overgang van het lust-naar het realiteitsprincipe leert het kind zich zo te gedragen dat zijn driften een vorm aannemen die maatschappelijk geaccepteerd wordt. Tot nu toe kan ik het niet vinden omdat verkrachtingen en lustmoorden dan net zo gewoon zouden zijn als koffiedrinken en eens in de zoveel tijd uit je bed komen. Maar hoever ligt sublimatie van verdringing? Sublimatie is iets anders dan het aannemen van seksueel gedrag wat in de samenleving als normaal wordt beschouwd, zonder rekening te houden met je eigen voorkeuren en fantasieën. Sublimatie betekent voor mij niets anders dan sexualiteitsbeleving zoals je dat het prettigst vindt met mensen of alleen, die er ook zo over denken. Of dat nou typische hetero-sex heet of je met stront insmeren. Overigens schijn ik mezelf dan tegen te spreken als je het onderwerp "exhibitionisme" aanhaalt. Maar mensen die zichzelf naakt willen vertonen confronteren argeloze voorbijgangers weliswaar met hun naaktheid, maar laten ook aan hen de keus om door te lopen of te blijven kijken. Wat betreft zaken als exhibitionisme vermoed ik dat de paniek die uitbreekt niets anders is dan een conditionering in de hoofden van de voorbijgangers. Misschien zouden we een exhibitionist "gestoord" kunnen noemen, maar zijn we zelf wel helemaal normaal als we schrikken van het onbedekte lichaam van iemand anders? Sublimatie betekent vooral ook dat je je eigen gevoel (instinct, onderbewustzijn, enz.) leert kennen en er mee om leert te gaan. En daar heb je je hersens o.a. voor gekregen.

Colin Wilson schrijft in zijn boek "sex and the intelligent teenager" over met name een aantal gevallen van lustmoorden waarbij mensen met sadistische neigingen niets van hun aard wilden weten, totdat ze op een punt waren gekomen dat ze in een vlaag van verstandsverbijstering opeens een daad hadden begaan waar ze zelfs niet over durfden te dromen. Al lang daarvoor hadden ze zichzelf "opgesloten"; "Ik kan geen normale relatie meer met mensen aangaan omdat ik zulke fantasieën heb". Je zult begrijpen dat verdringing zich in een vicieuze cirkel bevindt. Het begint met de fantasie van de daad, het hoopt zich op in de geest van de persoon die er met niemand over praat omdat 'ie er zelf niets van zou willen weten, vroeg of laat wordt de fantasie werkelijkheid, denkt dan weer aan zijn eigen woorden, verdringt zijn fantasieën weer want eigenlijk is een normale (misschien is jezelf zijn, dus je eigen "abnormaliteiten" aanvaarden wel een goede definitie daarvan) relatie wat hij echt wil, met als gevolg dat...

Ik durf overigens te beweren dat de mensen die zich door het werk van AAAAA voelen aangesproken, in principe of van aard twijfelen aan alles wat los en vast zit. Daar bedoel ik niets beledigends mee; Niet twijfelen beschouw ik eerder als een symptoom van passiviteit en luiheid. In het kader van met name sexualiteit ondervinden we dan ook een cruciaal moment, nl. het moment van de twijfel zelf. Er zijn vanaf dat moment twee wegen die we kunnen volgen: De ene weg ziet er niet bepaald aantrekkelijk uit. Ze schijnt enerzijds saai en anderzijds beangstigend te zijn en de zekerheid ver te zoeken. De andere weg is niets anders dan een vlucht. Ze biedt ons antwoorden op de korte termijn. Als het de

drank en drugs niet zijn is het wel een sekte, een vaste levenspartner, een studie of een baan. Ik beweer niet dat al deze zaken geen functie kunnen hebben voor de ontwikkeling van je eigen individualiteit, maar al te vaak blijkt het medium sterker te zijn dan jij zelf. Daar volgt dan meestal óf een verslaving op, óf het bevredigt niet meer en je gaat weer op zoek naar een ander levensdoel.

De eerste weg raad ik je liever aan. De twijfel en rusteloosheid zal nog maanden (zo niet jaren) aanhouden, maar de resultaten zijn uiteindelijk veel bevredigender. Het is een weg die je inslaat omdat je gevoel vooruit wilt, maar je hersens zullen het tempo bepalen. Op deze weg worden je gevoelens blootgelegd om door je verstand geanalyseerd te worden (vergeet niet dat "relativeren" zo goed als een AbrahAdAbra sleutelwoord is geworden). Ook als het om sexualiteit gaat; De andere weg neemt genoegen met jouw mededeling dat je volkomen heterosexueel bent. De ene weg neemt daar geen genoegen mee (hoe weet je dat zo zeker als je een twijfelaar bent?). Je komt er alleen overheen als je de diep verdrongen fantasie aangaat, en als je hiermee zo erg voor het blok komt te staan heb je hoogstwaarschijnlijk te maken met wat je een "verborgen angst" kan noemen. Daarom is die weg zo saai én beangstigend. Saai omdat het een analytische bezigheid is, omdat je je niet door je gevoel kan laten meeslepen. Beangstigend omdat je jezelf leert kennen. Een onderzoek naar wat je wilt lijkt vaak niet eens zo moeilijk, tot dat je al je verschillende behoeftes moet integreren in één persoonlijkheid. Je kunt niet alleen "gevoelig zijn, maar ook "cool". Zo kan je zowel sadistische-als masochistische elementen in je persoonlijkheid hebben. Het lijkt vaak allemaal zo tegengesteld, en al snel heb je de neiging een aantal behoeftes aan de kant te zetten. Dit bedoelde ik met de "andere weg". Maar is het de bedoeling om zomaar wat diepe verlangens af te doen als niet van pas komend? Ik ben er heilig van overtuigd dat sexualiteit niet alleen één van onze diepste verlangens is, maar ook dat het in staat is al je behoeftes te integreren. En zodra je je eigen sexualiteit hebt geïntegreerd is het bespreekbaar geworden, waardoor je weer een stap verder bent gekomen. Elk verdwenen individueel taboe maakt dat het maatschappelijk taboe zwakker in zijn schoenen zal staan. Ik hoop dat het effect van deze uitgave van AAAAA daartoe een flinke bijdrage kan leveren.

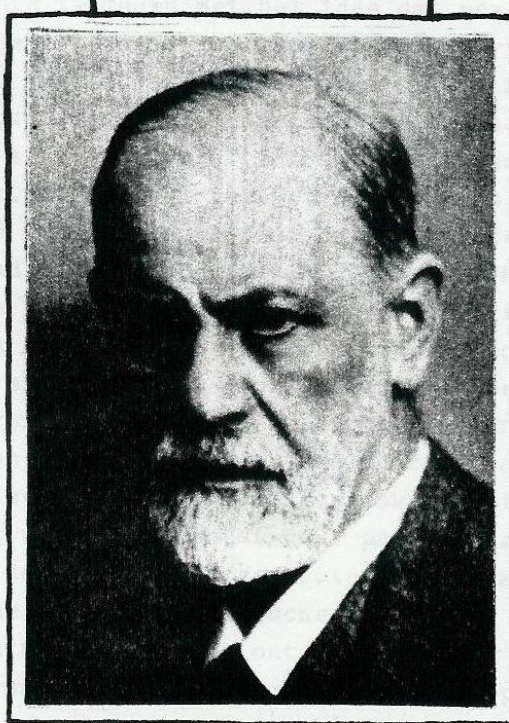
Peter Christopherson van de Londense groep Coil, die naast musicus en maker van videoclips, tevens bekend staat als sado-masochistische strontliefhebber, gaf ooit op de vraag wat zijn favoriete bezigheden zijn het antwoord: "Nette arbeid en smerige ontspanning".

Gebruikte literatuur

- Sigmund Freud-Psycho Analyse (1917)
- Sten Anderson-Freud, Reich en de verdrongen sexualiteit (1975)
- Colin Wilson-Sex & the intelligent teenager (1966)
- Armand Smolders-De sexuele perversies (1971)

PERVERSITEIT

I

Sex is in de mode. Maar laten we eerlijk zijn. De westerse mens gaat er nog steeds mee om als iets heel bijzonders. Juist de zogenaamde toenemende openheid geeft blijk van een toenemende obsessie met alles wat er mee te maken heeft. De wezenlijke kennis over het functioneren van de eigen sexualiteit is minimaal, laat staan dat men iets weet van het andere geslacht. Het lijkt er veel op dat men er in het algemeen alleen over kan praten in termen van het zich laten gelden. De jagersclub waarvan de leden opscheppen over hun jachtresultaten. De westerse mens is zover verwijderd van het "gewoon" bevredigen van zijn of haar lustgevoelens, dat hij of zij altijd wel in enigmatische "pervers" genoemd kan worden. Sex is een te bevredigen lustgevoel, net als honger. Op zich zou het een daad moeten zijn, net als alle andere. Maar we hebben sinds mensenheugenis te maken met het idee dat sex en voortplanting met elkaar te maken hebben. Kinderen krijgen was (en is) iets magisch, iets wonderbaarlijks, iets waarvoor er in de natuur, in de gemeenschap van levende wezens, ruimte moet zijn en ruimte is! Het moet ergens in een prehistorisch tijdperk zijn geweest dat de mens het oorzakelijk verband leerde zien tussen het verrichten van een bepaalde daad en het krijgen van kinderen. "Mijn kinderen!" De basis van een maatschappelijke machtspositie. Het bevredigen van lustgevoelens kon dus gevolgd worden door het krijgen van erfgenamen. Daarom werden de twee onlosmakelijk met elkaar verbonden door de machthebbers. En sinds we keurige dames en heren het oerwoud insturen om zekere zaken bij "primitieve volkeren" te onderzoeken heet zo iets "de overgang van matriarchaat naar patriarchaat". De hamvraag luidt dan ook: "Heeft de maatschappelijke ontwikkeling (inclusief de sociaal-economische) onze kijk op onze relaties bepaald?" of "Heeft de ontwikkeling van onze kijk op relaties de maatschappelijke ontwikkeling bepaald?" Frater Chronos antwoordt, als een echte Marxist (haha),

met "ook!" Deze vraag verliest als vraag in engere zin (in de zin dat ze vraagt naar een eenduidig antwoord) zijn exclusieve waarde, het is alleen handig haar gesteld te hebben en ze verder te zien als eerste stap in een verdere standpunt bepaling. We gaan verder met

II

Het verband tussen sex en liefde.

"Liebe, Arbeit und Wissen sind die Quellen unseres Daseins. Sie sollen es auch regieren."

(Wilhelm Reich)

Aha! Nu hebben we allemaal wellicht het idee te weten wat sex is, maar wat liefde is? Wat LIEFDE is? Liefde bestaat er tussen een "jou" en een "mij", tussen een subject en een object, immers "ik houd van jou.", tussen dat wat "er in de wereld is" en "mezelf". "Liefde" is een bewustzijnsstadium. Sommigen maken onderscheid tussen verliefdheid en liefde, en maken duidelijk dat het één niet automatisch tot het ander hoeft te leiden. Verliefdheid is de actie. Je wordt verliefd. Je verliefd je in .... Liefde is een zijnstoestand, een situatie van waaruit je handelt naar de ander toe. Verliefdheid kan het streven naar zo'n toestand zijn, maar is dat in vele gevallen niet. Sommigen "verklaren" verliefdheid als sociaal jasje van en voor onze sexuele driften of als een sociaal verplicht ritueel voor het verkrijgen van bezit. Tegenspraak wordt hierin niet geduld, we hebben het wezenlijke, waarvoor "verliefdheid" slechts een dekmantel is, verdrongen. Maar degenen die zo praten maken uiteindelijk van onze sexuele driften net zo iets mythisch als daarvoor het begrip "verliefdheid" of "liefde" leek te zijn. In het gezelschap van sommige mannen en vrouwen bijvoorbeeld lijkt het erop alsof de mens alleen maar bezig zou zijn om ernaar te streven een pik in een kut te doen laten glijden. En dan Hops! Alle problemen de wereld uit? Vergeet het maar. Sex zonder gevoelens van genegenheid, tederheid of verliefdheid wordt door de meeste mensen op den duur toch ervaren als

iets onbevredigends. Het is juist ter bevrediging van deze gevoelens dat mensen dan "op jacht" gaan. Na het bevredigen van dat allereerste jachtinstinct, het bevredigen van dat lustgevoel, het kwijtraken van de bij de jacht opgedane spanning....

Wat blijft er dan over? De kater? Omdat onze gevoelens alleen dan bevredigend zijn als ze een band bewerkstelligen tussen een "jou" en een "mij". En juist het feit dat er niets blijvends uit is voortgekomen doet nog steeds veel mensen zich verontschuldigen voor iets "zondigs", voor iets "verkeerds". "Ik was dronken" of "Ich habe es nicht gewusst."

"While they try to escape from seperateness by taking refuge in alcohol or drugs, they feel all the more seperate after the orgiastic experience is over, and thus are driven to take recourse to it with an increasing frequency and intensity."

(E. Fromm, the art of loving)

Werkelijk verliefd wordt je "op het eerste gezicht" of ongemerkt, als het langzaam groeit. Je beseft slechts voor een deel wat je overkomt omdat je als het ware alleen de symptomen ervaart. Vormen van opgewondenheid, zenuwachtigheid....

Het is vaak het gevoel van geestelijke tevredenheid, beseffen dat er iemand is die iets om je geeft. Je probeert wezenlijke dingen over jezelf te vertellen, je soms afvragend waarom je dat nu juist aan hem of haar vertelt. Verliefdheid en verwondering gaan hand in hand. Daarbij komt het natuurlijk dat je elkaar lichamelijk aantrekkelijk vindt... Verliefdheid kan dan overgaan tot liefde. Liefde kan kort samengevat worden als een unieke gevoelsband tussen twee mensen. De inhoud van die band heet alles te maken met een vertrouwen en een zekerheid van bij elkaar te horen. Natuurlijk moet er aan zo'n band constant "gewerkt" worden. Als dat niet zo is, dan heet het dat mensen op elkaar zijn uitgekeken. Die band kan slijten, maar ze kan ook verbroken worden door een plotselinge crisis.

Een van de oorzaken voor die crisis is meestal van sexuele

aard. Hoewel het in de meeste verhoudingen geen "hoofdrol" speelt, is het sexuele element hetgeen waardoor nog steeds de meeste verhoudingen kapot lijken te gaan.

"Ontrouw", sexuele onkunde ("Dokter, ik kom niet klaar") en allerlei voornamelijk psychische onbekwaamheden worden genoemd als hoofdoorzaken. En één van de belangrijkste is in wezen het ongelijke niveau van sexuele ontwikkeling bij man en vrouw, man en man, vrouw en vrouw. Het gebeurt door het pure ervaringsverschil, waarbij degeen met de meeste sexuele ervaring bijvoorbeeld méér wil, dan degeen die nog niet zo "ver" durft te gaan.

(Frater Chronos herinnert zich een gebeurtenis uit zijn opleidingstijd dat hij een vriendin eindelijk zover had dat ze hem wilde pijpen, en dat ze, net voordat hij klaar kwam, een hele discussie begon over of ze het zaad nu wel of niet zou inslikken. Een punt waar hij nog niet bij stil had gestaan. Pijsen impliceerde blijkbaar ook het doorslikken. "Kan ik het hier ook uitspugen?").

III

"Wellicht juist bij de afschuwelijkste perversies moet men de meest overvloedige psychische deelname van de sexuele drift erkennen. Hier is een stuk psychisch werk geleverd, waarvan men, ondanks het gruwelijke gevolg, de waarde (van een idealisering van de drift) niet kan bestrijden. De onbeperkte macht van de liefde toont zich wellicht nergens sterker als in deze dwalingen. Het hoogste en laagste zijn in de sexualiteit ten nauwste met elkaar verbonden."

(Sigmund Freud, 1904)

"Ik vermoord een vrouw, omdat ik ongestoord met haar wil doen wat ik wil."

(Rudolf Pfeil, lustmoordenaar
1949)

Wat mensen over het algemeen "pervers" zijn gaan vinden zijn:

a.) De zogenaamde sexuele afwijkingen zoals homosexualiteit

(zie o.a. Wilhelm Reich) en

b.) alle sex met "hulpmiddelen" waarbij de sexuele spanning in wezen kunstmatig wordt verhoogd. In wezen wil ik het hier alleen hebben over de sensatie van de ervaring. Dat betekent dat ook homo-sexuele ervaringen pervers kunnen zijn op het moment dat iemand ze alleen beleeft als "iets spannends". Het met een brok in het middenrif van de spanning langs de pisbakken op een station lopen, heeft weinig te maken met het feit of je nu wel of niet homo-sexueel bent. Het heeft puur met het zoeken van spanning te maken. Te vergelijken met de christen van middelbare leeftijd die voor het eerst naar de hoeren gaat. In beide gevallen komen mensen te vaak te vroeg klaar.....

Wezenlijk pervers worden zulke ervaringen pas op het moment dat ze herhaald worden. En het is juist deze "herhalingsdwang" die voor de persoon zelf allerlei gevolgen heeft die hij of zij slechts zelden ziet aankomen. Kies je er bewust voor, dan is er weinig aan de hand, omdat je een bepaalde realiteitszin houdt. Je bent en je blijft je ervan bewust wat de buitenwereld ervan denkt. Het zijn echter degenen die ertoe "gedreven" worden, degenen die de afschuwelijkste misdaden begaan, die voor de buitenwereld het beeld bepalen van wel of niet pervers zijn. Immers niet het feit of iemand een moordenaar is, is belangrijk, dat wordt het pas als het blijkt te gaan over een homoseksuele joodse moordenaar. Veel van deze "geperverteerde lustmoordenaars" geraten in een soort trance als ze moorden. Het is een vorm van gesublimeerde sexuele extase, waardoor, als het voorbij is, ook onmiddellijk spijt en berouw optreden. Ze missen elke vorm van zelfbeheersing in die zin dat ze in hun behoeftenbevrediging alle grenzen overschrijden, zozeer zelfs dat ze die behoeftenbevrediging gaan zien als iets mystieks. "Het" komt over ze en dan moeten ze wel ..... En na de "bui" komt het berouw. En met het berouw de drang om de gevolgen van de daad uit de weg te gaan. Ze ruimen de rotzooi op.

De geperverteerden met realiteitszin zijn soms vergelijkbaar met stiekeme drinkers. De alcohol staat achter de boeken in de kast. Het kamertje voor sado-masochistische

praktijken is op zolder, waar verder nooit iemand komt....
 perversies zijn alleen maar schadelijk als het functioneren
 van de samenleving erdoor in gevaar komt.

Perversies zijn "a-sociaal", in de zin dat ze niet gedeeld
 kunnen worden met anderen -de niet-geperverteerden- en in
 de zin dat als er slachtoffers vallen dezen meestal lijken
 te behoren tot het "normale" deel van de bevolking. Vandaar
 ook dat mensen in de hogere sociale milieus zich op dat
 gebied veel meer konden (en kunnen) veroorloven. Vroeger
 was dat misdadige aspect ervan misschien groter dan tegen-
 woordig. Het kon openlijker en ongestrafder. De "stiekeme"
 geperverteerde neukte wellicht de dieren in de eigen stal,
 maar de gewelddadiger, meer gewetenloze figuren moordden
 er op los. Kijk maar naar de boeken van Sade : De 120 dagen
 van Sodom, Justine, Juliëtte (die zelfs met de paus neukt).

Dat gewetenloze mensen spijt krijgen en (liefst op hun
 sterfbed) tot inkeer komen is een christelijke mythe die
 voorgoed de bodem is ingeslagen tijdens en na het Derde
 Rijk. Mensen hadden (bijvoorbeeld als kampbeul) de ver-
 schrikkelijkste dingen gedaan, zonder ook maar een spoor
 van berouw te tonen. Hun kwaadaardigheid heeft zich onder-
 tussen ontwikkeld tot mythische vormen. Hitler als een
 nieuwerwetse Satan met zijn voze volgelingen als evenzo
 vele demonen.

Feit is echter dat zulke mythes werken als struikelblok
 voor serieus onderzoek. Hoe komt het dat "gewetenloze"
 mensen zoals Hitler zolang ongestoord hun gang konden (en
 kunnen) gaan ? Je schiet er niets mee op door Hitler
 "gek", "satanisch" of "pervers" te noemen, het verklaart
 niets wezenlijks van 's mans handelen, niets van de re-
 denen waarom er zoveel mensen in hem geloofden en hem
 volgden.

Wat heeft het feitelijk voor zin om iemand aan te duiden
 als een homosexuele, pedofiele, geperverteerde lustmoorde-
 naar ? Wat verklaart het ? Het verklaart alleen dat we
 onszelf bedriegen. Zolang "homosexueel" of "geperverteerde"
 geen aanduidingen zijn, maar waardeoordelen, komen we geen
 stap verder om de beleving van iemands seksuele geaardheid
 werkelijk serieus bespreekbaar te maken.

EXTASE EN BEWUSTZIJN

parsifal .45.

Te weinig mensen realiseren zich de functies van extase in het dagelijks leven. De meest voor de hand liggende vorm die bedreven wordt is de seksuele beleving, die echter veelal gericht is op bevrediging van seksuele gevoelens. Ervaringen met het verruimd bewustzijn worden niet als zodanig (h) erkend en worden vaak toegeschreven aan seksuele fantasiën. De beleefde extase is dan ook vaak een routine ervaring, in tegenstelling tot gevallen waarbij men het verruimd bewustzijn wel bereikt.

Naast de seksuele drang kan men de drang naar ervaringen met het verruimd bewustzijn plaatsen. Het is dan mogelijk om extase op gelijke voet te beschouwen met meditatie, beiden "reinigen" de geest. De meditatieve vorm, samen met dans, ritme, zang of mantra techniek zijn dan ook vaak de grondpeilers voor veel hedendaagse semi-religieuze sekten en bewegingen, het seksuele aspect staat er vaak los van.

Wat dit artikel duidelijk tracht te maken is dat in eerste plaats de ervaring van het individu geldt bij extatische en/of meditatieve ervaringen met het verruimd bewustzijn. De transcendentie kan wel door kunstmatig aangewende manieren worden bereikt, de oorsprong en mogelijke betekenis is echter alleen voor belang voor de betrokkene (n).

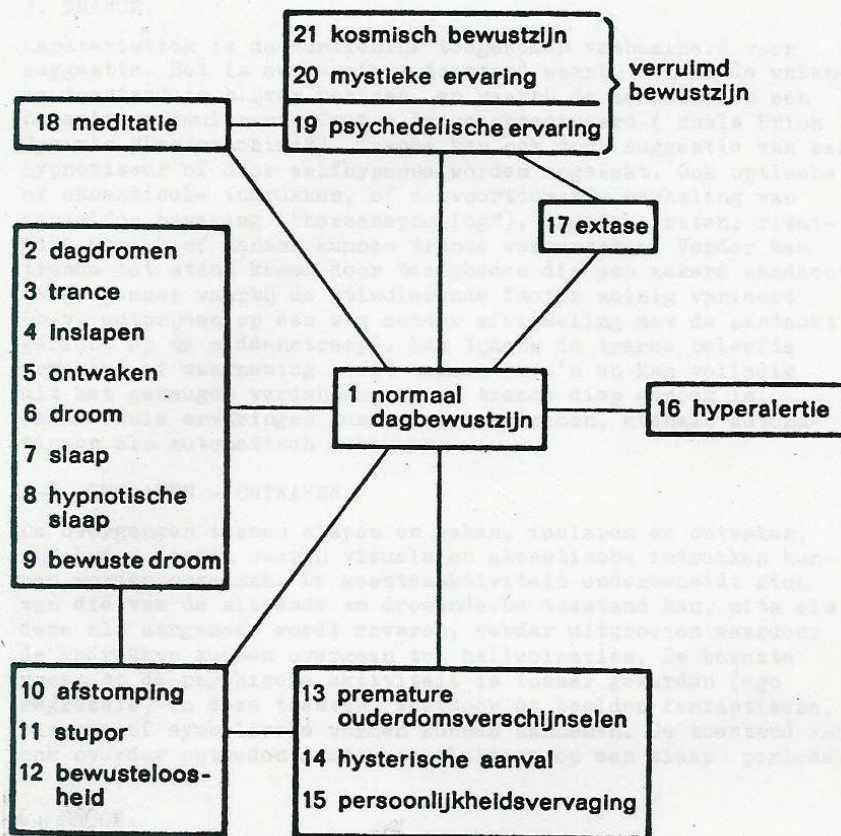
Het integreren van dit soort ervaringen in het dagelijks dagbewustzijn kan als zeer positief worden ervaren als het individu ongebonden en relativiserend tot een bewustwording is gekomen. Anders is het als het individu beperkingen of afhankelijkheid wordt opgelegd door derden voor het opdoen en integreren van ervaringen met het verruimd bewustzijn. Het kan leiden tot persoonlijkheidsvervaging als er beperkingen worden opgelegd die tegen de wil van het individu ingaan. De persoonlijkheidsverandering, één van de kenmerken als gevolg van contact met het verruimd bewustzijn, kan dus zowel positief als negatief voor het individu uitwerken.

Kenmerkend voor de westerse mens is dat het zijn extatische ervaringen onlosmakelijk koppelt aan seksuele ervaringen en fantasiën, waardoor ruimte voor een meer bredere verwerking van de beleving wordt beknot. Eenzelfde beperking kan worden geconstateerd bij beoefenaars van meditatie (veelal yoga of zen), opgedane ervaringen worden gekoppeld aan de meer religieuze aspecten en filosofische achtergronden, dan aan het "ik" in relatie tot de wereld.

Om extase beter te plaatsen ten opzichte van de overige bewustzijnstoestanden volgt nu een korte beschrijving van deze toestanden, waarbij moet worden aangetekend dat er geleidelijke overgangen bestaan van de ene toestand naar de andere, en tussen hoofdgroepen (aangeduid met kaderlijn, zie schema).

ABRAHADABRA

1. NORMAAL DAGBEWUSTZIJN.

Het normaal dagbewustzijn wordt ervaren en gekenmerkt door gerichte activiteit, logisch denken van oorzaak naar gevolg (causaliteit), en de ervaring dat men de eigen geestesactiviteit de baas is. Het denken is reflektief, het "ik" doet zich voor als instantie die een hoeveelheid indrukken en impulsen uit de buitenwereld opneemt en verwerkt.

De in de twee volgende hoofdgroepen opgesomde toestanden (2-9, en 10-12) zijn gekenmerkt door het feit dat de indrukken uit de buitenwereld enigerwijs geblokkeerd zijn. Karakteristiek voor de toestanden 2-9 is het optreden van akoestische indrukken en levendige visuele indrukken of beelden, ook als de ogen gesloten zijn.

2. DAGDROMEN.

Dagdromen worden getypeerd door snel wisselende gedachten, die niets met de omgeving te maken hoeven hebben. Met gesloten ogen worden vaak beelden gezien, en een EEG (electro-encelograaf, toestel dat de reacties van de hersenen op verschillende prikkels registreert) kan even snelle oogbewegingen optekenen als bij normale dromen (6).

3. TRANCE.

Karakteristiek is de aanzienlijk toegenomen vatbaarheid voor suggestie. Het is een actieve toestand waarbij echter de wakende toestand is blijven bestaan, en waarbij de aandacht op een bepaalde stimulerende factor is geconcentreerd (zoals Brion Gysin's "Dreamachine"). Trance kan ook door suggestie van een hypnotiseur of door zelfhypnose worden opgewekt. Ook optische of akoestische indrukken, of de voortdurende herhaling van eenzelfde beweging ("hersenspoeling"), magische riten, ritmische muziek of dansen kunnen trance veroorzaken. Verder kan trance tot stand komen door bezigheden die een zekere aandacht vergen, maar waarbij de stimulerende factor weinig varieert (b.v. autorijden op een weg zonder afwisseling met de aandacht gericht op de middenstreep). Het tijdens de trance beleefde ervaring of waarneming heeft zekere nivo's en kan volledig uit het geheugen verdwijnen als de trance diep genoeg is. Paranormale ervaringen kunnen zich voordoen, evenals automatismen als automatisch schrijven.

4-5. INSLAPEN - ONTWAKEN.

De overgangen tussen slapen en waken, inslapen en ontwaken, zijn bijden stadia waarbij visuele en akoestische indrukken kunnen worden opgedaan. De geestesactiviteit onderscheidt zich van die van de slapende en dromende. De toestand kan, mits als deze als aangenaam wordt ervaren, verder uitgroeien waardoor de indrukken kunnen overgaan tot hallucinaties. De bewuste greep op de psychische activiteit is losser geworden (ego regressie) in deze toestand waardoor de beelden fantastische, bizarre of symbolische vormen kunnen aannemen. De toestand kan ook overdag optreden zonder aansluiting op een slaap periode.

6. DROOM.

Dromen zijn objectief met de EEG en aan de met de droom gepaard gaande snelle oogbewegingen die zijn te constateren. Paranormale voorvallen zijn mogelijk.

7. SLAAP.

Tijdens de normale of de "droomloze" slaap vertoont het EEG beeld een ander beeld dan tijdens een droom. Wekt men echter iemand uit deze toestand, dan wordt er vaak toch een droom herinnerd, zij het kort en onsamenhangend. Dit in tegenstelling tot meer gedetailleerde droomberichten die men zich herinnerd in toestand 6. De dromen in de droomloze slaap wijzen er op dat in de gewone slaap de geestesactiviteit niet wordt onderbroken.

8. HYPNOTISCHE SLAAP.

Bij een hypnotische slaap kan in trance door suggestie een droom worden verwekt, waarbij ook paranormale verschijnselen kunnen voorkomen.

9. BEWUSTE DROOM.

De bewuste droom is een toestand waarin men zich bewust is dat men droomt en zou zomogelijk een bijzondere bewustzijnstoestand kunnen zijn. Het EEG beeld hiervan is niet anders dan bij normale dromen.

De tot dus dusver opgesomde toestanden zijn te verenigen met een normale lichaamsconditie, zonder teken van aandoening. De nu volgende zes toestanden gaan vaak gepaard met ziekten. Kenmerkend voor de eerste drie is het gestadig afnemende tot het verwerken van uitwendige zintuigenlijke impulsen. De oorzaak kan liggen bij medicamenten, vergiften, ziekte toestanden of hersenbeschadiging, voor 10. ook oververmoeitheid.

10. AFTSTOMPING.

Afstomping, lethargie (zeer diepe slaap): langzame, slepende geestesactiviteit.

11. STUPOR.

Stupor: sterk verminderd vermogen tot reageren op indrukken van buitenaf.

12. BEWUSTELOOSHEID.

Bewusteloosheid, coma: onvermogen tot reageren op uitwendige prikkels.

13. PREMATURE OUDERDOMSVERSCHIJNSELEN.

Premature (voorbarige) ouderdomsverschijnselen: een toestand die niet in overeenstemming is met de fysiologische leeftijd en toestand van het individu. Kan door hypnose worden verwekt of is het gevolg van een ziekte.

14. HYSTERISCHE AANVAL.

De hysterische aanval wordt gekenmerkt door emotionele uitbarstingen en tekenen van uiterste opwindning. Deze toestand wordt subjectief als onbehagelijk en negatief ervaren. Hij kan worden ontketend door woede, jaloezie, paniek, angst of massapsychose (lynchstemming).

15. PERSOONLIJKHEIDSVERVAGING.

Toestanden met persoonlijkheidsvervaging uiten zich in verlies van samenhang tussen belangrijke onderdelen van de totale persoonlijkheid ("gestalten"). Symptomen hiervan zijn psychoses (vorm van krankzinnigheid), zware neuroses, verdubbeling van persoonlijkheid, dissociatie, geheugenverlies en flauwtes. Een dergelijke toestand kan veroorzaakt zijn door narcotica, suggestie onder hypnose, lichamelijke letsels, stress of ziekte.

16. HYPERALERTIE.

Hyperalertie geeft een verhoogde geestesactiviteit weer. Deze komt voor in situaties waaraan levensgevaar verbonden is, zoals oorlog. De toestand kan ook worden verwekt door drugs die het centrale zenuwstelsel aktiveren.

17. EXTASE.

Extase is verwant met de hysterische aanval. Ook hier gelden als kenmerken tot het uiterst opgevoerde gevoelens en buitengewone opwindning, maar de subjectieve ervaring is aangenaam en positief. De toestand kan gestimuleerd worden door sexuele beleving, ritme, snel ritmisch dansen, magische riten en gebruiken (de mantra techniek bestaat uit het eindeloos herhalen van een woord of klank reeks), en religieuze ervaringen zoals bekering en "de geest krijgen". Extase heeft een overeenkomst met de mystieke ervaring, maar onderscheidt zich daarvan door een sterke, minder beheerste

"emotionele storm" en leidt niet zelden tot volledige lichamelijke uitputting. Het gebruik van de mantra techniek heeft deze eigenschappen niet daar het een "beheerste" techniek is. Zolang de toestand van extase aanhoudt, verminderd de gevoeligheid voor invloeden van buitenaf. Het zich blootstellen aan vuur en vergiften zonder de normaliter daarvan te verwachten schade te ondervinden behoort tot de kenmerken van extase. Extase kan door magische riten verder worden opgevoerd, waarna de toestand kan overgaan in een mystieke ervaring (20) en kan als mogelijk gevolg kosmisch bewustzijn tot gevolg hebben (21).

In dit verband kan ook de toestand inspiratie genoemd worden. Wellicht is dit een bijzondere bewustzijnstoestand, verwant maar niet identiek aan trance en extase. Karakteristiek hiervoor is een brede stroom van doorgaans onbewust psychisch materiaal, gekoppeld aan een sterke scheppingsdrift. Kunstenaars, muzikanten, wiskundigen, uitvinders etc. kunnen onder invloed van hun inspiratie tot de ontdekking komen dat een probleem waarmee ze zich lang hebben bezig gehouden en dat ze als onoplosbaar terijde hebben gelegd, ineens geen probleem meer is. De oplossing is duidelijk en helder, het enige wat nog te doen is deze oplossing met behulp van de dan technische vaardigheid die beschikbaar is vast te leggen in materie, woorden, schildering of notenschrift. Klaarblijkelijk heeft zich het onderbewustzijn aldoor met het probleem beziggehouden, totdat het de oplossing gevonden had; zodra de omstandigheden het toelieten, werd die oplossing aan het bewustzijn gepresenteerd. Het opvoeren van de inspiratie kan leiden tot een zuiver automatische activiteit, waardoor de oplossing in symbolische vorm aan het bewustzijn wordt gepresenteerd. In deze toestand kan men werken creëren die ver uitsteken boven de produkten van de "normale" persoonlijkheid.

18. MEDITATIE.

De meditatieve toestand verschilt duidelijk van de tot dusver beschreven bewustzijnstoestanden. Het is meer het tegendeel van trance en de andere onder 2-9 genoemde toestanden met levendige visuele indrukken. Meditatie is (gebruikelijk) een minimale geestesactiviteit zonder visuele indrukken. Het beeld wat de EEG in deze toestand geeft zijn doorlopende golven in een bepaalde langgerekte vorm, de zogeheten alfa-golven die ook in een diepe slaap te meten zijn. Meditatie kan aangeleerd worden met yoga (meditatie met de ogen dicht) en zen (meditatie met de ogen open). De relatie met visuele indrukken bij meditatie met de ogen open, of een visuele indruk verkregen door ESP (buitenzintuigenlijke waarneming) is gedurende de meditatie louter registrerend, niet analyserend of associërend.

De overige bewustzijnstoestanden, 19-21, kunnen als verruimd bewustzijn worden samengevat.

19. PSYCHEDELISCHE ERVARING.

De psychedelische toestand kan door hypnose, meditatie, extase en door een emotionele uitbarsting worden bereikt. Verder kan de toestand worden bereikt door psychedelische drugs als LSD, psilocybine en mescaline. De toestand kan men in vier verschillende opzichten beschrijven:

1. Sensorisch (zintuigenlijk) verandert het gevoel van tijd, ruimte en het eigen lichaam, vaak gepaard gaande met levendige visioenen in felle kleuren.

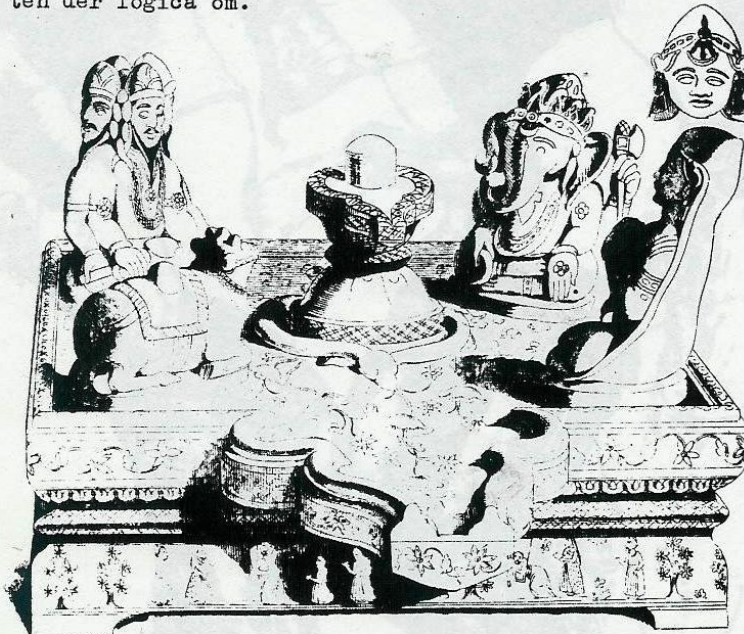
2. Analytisch bezorgt het nieuwe of vergaande ideeën en opvattingen over de relatie en funktie van het "ik" en wereld.
3. Symbolisch kan hetgeen wat wordt waargenomen een betekenis of boodschap bevatten, hetgeen zowel binnen de psychologie als magie kan worden benaderd.
4. Soms komt het tot een integratie: een religieus/mystieke ervaring van eenheid met het al.

20. MYSTIEKE ERVARING.

Het vierde aspect van de psychedelische ervaring kan dominerend zijn, in dit geval spreekt men van een mystieke ervaring. De mystieke beleving is in spontane gevallen van korte duur, vaak enkele seconden, zelden meer dan een minuut. In deze zeer korte tijd kan een ongelooflijke hoeveelheid aan indrukken worden opgedaan. De ervaring is paradoxaal: belangrijke inzichten worden als waar beleefd en waargenomen, hoewel ze onverenigbaar zijn met de vertrouwde wetten der logica. Deels valt dit te verklaren doordat men tijd en afstand overbrugt (transcendatie). Tijd en afstand worden als loze begrippen beleefd. De ervaring heeft een langdurige en ingrijpende verandering tot gevolg, zoals een versterkte persoonlijke integratie, een gevoel van grote persoonlijke waardigheid en een verminderde behoefte om zich van de normale afweermecanisme te bedienen.

21. KOSMISCH BEWUSTZIJN

Kosmisch bewustzijn kan worden omschreven als een toestand met blijvend resultaat van mystieke ervaring (en). Men doorziet de relatie "ik" - wereld en analyseert/associeert buiten de wetten der logica om.

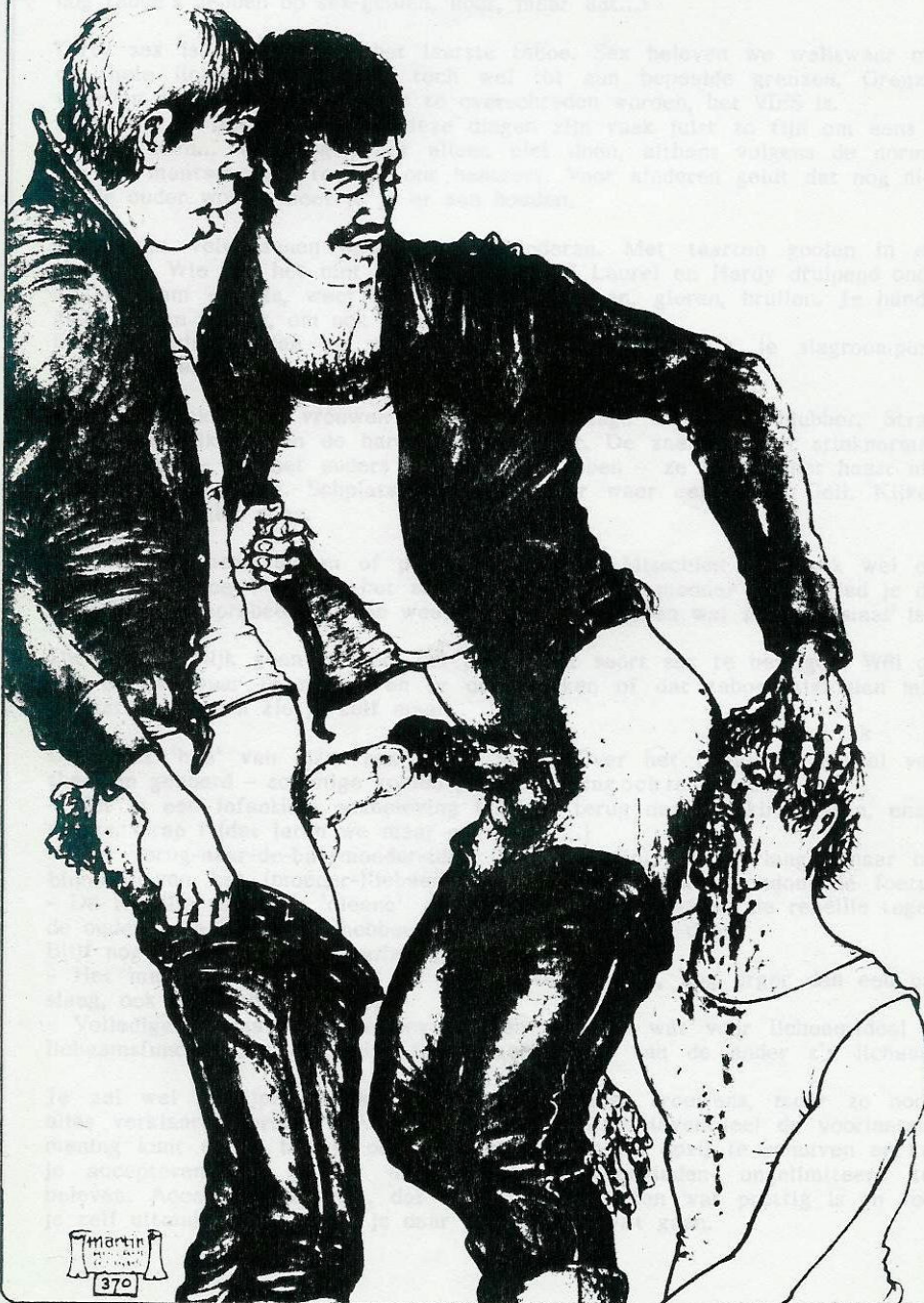

Hindoeïstische voorstelling van extase: de Lingam (penis) en Yoni (vagina) in combinatie.

Bronnen : Nils-Olaf Jacobson - Liv efter döden? (Leven de doden?)
 Flo Conway/Jim Siegelman - Snapping (Knappen)

SHIT!!!

Je hebt niks tegen sex, integendeel. Misschien ook niets tegen allerlei vormen van sex. Sado-masochisme, daar kan je wel inkomen. Homosexualiteit, geen probleem. Spelletjes met een kunstpenis, prachtig voor de liefhebbers. Twee vrouwen in een moddergevecht, oh wat spannend. Maar pies en poep... hè, gâtver ! Dát gaat nou echt te ver. Niet dat we nog taboe's hebben op sex-gebied, hoor, maar dát...!

Dirty sex is dus duidelijk het laatste taboe. Sex beleven we weliswaar met ons hele lichaam, maar dan toch wel tot aan bepaalde grenzen. Grenzen waarvan we weten dat wanneer ze overschreden worden, het VIES is. Natuurlijk is het vies. Maar vieze dingen zijn vaak juist zo fijn om eens te kunnen doen... We mógen het alleen niet doen, althans volgens de normen die 'de maatschappij' rondom ons hanteert. Voor kinderen geldt dat nog niet; als je ouder wordt, moet je er aan houden.

Soms zijn volwassenen opeens weer kinderen. Met taarten gooien in een slapstick. Wie zou het niet graag eens doen ! Laurel en Hardy druipend onder de slagroom - flats, weer een voltreffer. Lachen, gieren, brullen. Je handen gaan er van jeuken, om ook eens te mogen dollen. En daar zit je dan op verjaardagsvisite, morsend met je slagroompunt. Paniek ! Vies ! Gauw, schoonmaken !

Twee aantrekkelijke vrouwen in een grote, lage kuip met blubber. Straks sleuren ze elkaar aan de haren door de prut. De zaal vol met stinknormale heterokerels - die het anders over potten hebben - ze houden het haast niet meer van opwinding. Schplatssj, daar gaat er weer een. Vies. Geil. Kijken, kijken, maar niet doen.

Over elkaar heen piesen of poepen. Ook vies. Misschien toch ook wel opwindend ? Nee ? Omdat het sex is ? Taarten en modder wel ? Had je dat dan al eens geprobeerd ? Hoe weet je dan, wat wel en wat niet 'normaal' is?

Dit is natuurlijk geen pleidooi om je tot dat soort sex te bewegen. Wél om het bespreekbaar te maken en te onderzoeken of dat taboe misschien misplaatst is. En dan zie je zelf maar...

ik

Over het 'hoe' van dirty sex straks méér. Over het 'waarom' heb al veel theoriën gehoord - sommige komen in de inleiding ook ter sprake:

- Het is een infantiele sexbeleving (Freud); terug naar de kinderjaren, enzovoorts. Crap ! (dat laten we maar onvertaald...)
  - Het terug-naar-de-baarmoeder-idee (Freud & Co), een verlangen naar het binnenstevan het (moeder-)lichaam, naar de warme prut rondom de foetus.
  - De rebellie tegen de 'cleane' maatschappij. Variant twee: de rebellie tegen de ouders, die je geleerd hebben dat je niet 'vies' mag doen.
- Blijf nog maar even op de sofa liggen...
- Het masochistische trekje: de ultieme vernedering, nog erger dan een pak slaag, ook in psychisch opzicht.
  - Volledige overgave bij de sex - geen rem op wat voor lichaamsdeel of lichaamsfunctie dan ook. Het totaal accepteren van de ander z'n lichaam.

Je zal wel begrijpen, welke theorie ik aanhang. Trouwens, moet zo nodig alles verklaard worden ? Alleen als je de laatste (eventueel de voorlaatste) mening kunt delen, ben je ook in staat om taboe's opzij te schuiven en kan je accepteren dat je sex -met wederzijds goedvinden- ongelimiteerd kan beleven. Accepteer dan nog, dat sex is: onderzoeken wat prettig is en voor je zelf uitmaken tot hoever je daar (beide) mee wilt gaan.

Wat is nou eigenlijk 'vieze sex' en hoe 'doen ze het'... pies en poep...? Sorry voor al deze kinderachtige woorden. Zo zijn ze niet bedoeld en zo wordt er meestal niet over gepraat. De kretologie is trouwens verschillend voor hetero en homo-kringen. Hetero's zijn duidelijk chiquer. Spelletjes met pies heten daar 'urolagnie'. Bij de homo's gewoon pissex of watersport (leuk gevonden) en in het Engels: golden shower. Praten we over stront, dan worden de hetero's opeens zeer bekakt (...) en gaat het over coprofilie. Dan maar liever stront-sex, dirty, of scat (Engels slang voor stront). Aanverwant is 'nursing', dus doktertje spelen. (hetero)

In beide kringen wordt het gedaan. Hetero's hebben het het moeilijkst, omdat daar het onderwerp nóg moeilijker ligt. De meeste mannen spelen dan wel de 'onderdanige' rol. In gewoon Nederlands: door een dame ondergezeken en 'bepoept' worden, ook wel in hun mond. Enfin, als je er het fijne van wilt weten: even goed zoeken, maar zulke boekjes bestaan wel.

'Nursing' hoeft niet zo 'vies' te zijn, wordt ook nog wel eens in sexclubs bedreven. De heer krijgt een klisma e.d. Aanverwant, omdat het ook zo anaal gericht is. Kontakten leggen is zeer moeilijk. Liefhebbers zijn er wel...

Misschien durven homo's meer, omdat ze altijd al een 'outcast' geweest zijn. Naar ik vermoed, worden zulke kontakten hier eerder gelegd. Vooral 'watersport' is eigenlijk niets bijzonders meer. Soms in de 'backrooms' van een enkele bar. Of op een sexfeest. Over z'n broek heenpissen, het langs je borst laten klateren. Soms: slikken. Er is een hele menigte die daar van houdt, maar dan ook niet verder gaat. Scat is duidelijk een heel ander chapter. Met een eigen kring van liefhebbers. Er zijn enkele kontaktmogelijkheden. Verder is het een kwestie van aftasten en aanvoelen. Vragen waar je op valt. Jammer, dan maar niet - pech gehad. Behalve dan in heel truttige bars is niemand hevig geschokt. Bovendien zijn er nog kontaktbladen. Er is zelfs een kontaktklub.

Homo's doen het natuurlijk op net zoveel manieren als er mensen zijn. Ook zonder het typische rollenspel. Waarbij wel of geen kleding nog mee kan spelen, spugen, kwijlen, vul zelf maar in. Dat alles vaak met een snuif poppers: een ongevaarlijk en niet verslavend spul dat je opsnuift en een -korte maar hevige- 'kick' geeft.

Geschokt door deze 'voorlichting'? Dat is gewoon wat er in de sexwereld 'te koop is'. Dirty-sex is daar maar een klein onderdeel van. Er is nog zoveel meer. Schrikken doe ik pas als de EO, Johan Maasbach, de Paus of Baghwan mij gaan vertellen wat ik wel en niet mag!

Ongezonder dan misschien? Valt wel mee! De ander moet natuurlijk geen enge ziektes hebben, maar dat geldt voor méér seksuele activiteiten! Urine naar binnen krijgen is anders niet gevaarlijk en ook faeces wordt weer door de maag vermalen. Maar vaak blijft het beperkt tot contact met de huid... en dan is er immers zeep en water. In tegenstelling tot de gevolgen van zware S & M zijn er geen blijvende lichamelijke herinneringen.

Maar wat is er dan zo leuk aan? Moeilijk. Waarom lust je wel spinazie en geen brussels lof? Het is meestal wel zo, dat bij dit soort 'extreme' sex de beleving veel dieper is (je doet het ook niet elke week). Vaak ook langzaam opgebouwd, voor de een wat meer lichamelijk, maar voor de ander een bijna mystieke belevenis. Terug naar het 'waarom'? Misschien wel, juist wel. Zelfs klaarkomen hoeft dan niet de climax te zijn. Of niet het einde. Wie kan aanvoelen, wat ik bedoel met 'geestelijk klaarkomen' begrijpt dit misschien. Ik kan het ook niet anders uitleggen...

Ik kan over dit onderwerp nog veel meer schrijven - of over andere seksuele varianten. Wie dat wil, stuurt z'n behoefte maar naar de redactie. Dan heb je kans, dat ik je nog wel eens lastig zal vallen met mijn verbale uitwerpselen. En wie er van moet kotsen, kan er altijd nog z'n kont mee afvegen. Mijn gedachten zijn je dan wel zéér dicht genaderd, beter kan het niet...

Tekening met toestemming.

Er bestaat een hele serie van deze tekeningen, vrijwel de enige soort afbeeldingen die gemaakt worden. Foto's zijn zeldzaam, verhalen staan soms in bladen als Mr SM, Toy en Centurion (homo). Er bestaan enkele hetero-prentenboeken (even zoeken bij de sexboer). In de literatuur duikt het onderwerp af en toe op, zo ook in historische beschrijvingen, maar ik ben niet deskundig genoeg om een literatuuropgave te doen.

Kontaktbladen (alleen homo bekend): in Amerika enkele 'underground' bladen, meestal alweer opgeheven, behalve 'Jack's Number Two'. In Europa: een kontaktblad alleen door leden, informatie op verzoek. Film: Pasolini's Salò.

Sfinx.

GILLES DE RAIS

EDELMAN, MAGIËR, KINDERMOORDENAAR (1404-1440)

Inleiding

Wie was Gilles de Rais? Elke encyclopedie kan uitkomst bieden. Gilles de Rais was een edelman (baron) die leefde van 1404 tot 1440. Hij werd bekend omdat hij als legeraanvoerder streed naast Jeanne d'Arc en met haar samen het Engelse beleg rond Orleans wist op te heffen. Berucht werd hij een tiental jaren later door een proces waaruit bleek dat hij als "homosexuele pedofiel" meer dan 100 kinderen op de meest afschuwelijke manier, ter bevrediging van zijn eigen lusten had omgebracht. Daarnaast bleek dat hij alchemie en magie had bedreven. Het laatste om d.m.v. het oproepen van de duivel meer geld te krijgen.

De vijftiende eeuw

Om duidelijk te maken welk drama zich precies heeft afgespeeld is het allereerst nodig om iets te verduidelijken over omgeving en decor waarin het zich heeft afgespeeld.

De tijd waarover we het hebben (ruwweg 1400 tot 1440) kenmerkte zich door een aantal zaken:

- 1) Een toenemend nationalisme in Frankrijk, als gevolg van de zogenaamde honderd-jarige oorlog met Engeland;
- 2) De gevolgen van pest-epidemieën en verschillende landbouwcrisisen (honger en armoede dus);
- 3) Verschillende crisisen in de kerk.

sub.1-In 1339 begon de Engelse koning Eduard III (dezelfde die de orde v.d. kouseband oprichtte waarvan de lijfspreuk "Honi soit qui mal y pense"-kwaad over hem, die er kwaad van denkt-nog steeds het wapen van het Engelse vorstenhuis siert) de zgn. "honderd-jarige oorlog" (die duurde tot 1453) met Frankrijk om het bezit van de Franse troon. Toen de oorlog begon was Frankrijk nog een verzameling van staatjes, met graven en hertogen aan het hoofd, waar de Franse koning in feite alleen in naam iets over had te zeggen. Doordat Frankrijk een symbool van eenheid nodig had tegenover een toch vreemde overheerser (de Engelse koning) werd de positie van de koning steeds belangrijker. De geregelde gevechten liepen bijna aldoor uit op een nederlaag van het Franse leger. Pas als de Fransen overgaan tot een guerilla-taktiek keren de kansen. In de periode die voor ons van belang is, probeerden de Fransen toch weer slag te leveren met het Engelse leger, iets wat uitliep op de Engelse bezetting van grote delen van Noord-Frankrijk, waaronder Parijs. De tijd was rijp voor een soort wanhoopsdaad. Dat werd het laten optreden van Jeanne d'Arc in 1429 en 1430. Haar optreden werkte zo inspirerend dat vanaf dat moment definitief de kansen keerden. In 1453 werd de vrede gesloten.

sub.2-In 1349/50 brak de eerste grote Pest-epidemie uit. De "Zwarte Dood" zorgde ervoor dat, volgens de schatting van sommige historici, bijna één derde van de toenmalige bevolking van Frankrijk omkwam. Tel daarbij de tegenvallende oogsten en het voortdurende oorlogsgeweld en het wordt duidelijk dat het leven in die tijd voor "de uiterste minima" in de meest letterlijke zin afschuwelijk was. Het bedelen nam wanstaltige vormen aan. Hele gezinnen zwierfden door streken, van deur tot deur, van dorp tot dorp, bedelend, puur om in leven te blijven. Men kwam ettelijke keren in opstand, maar deze

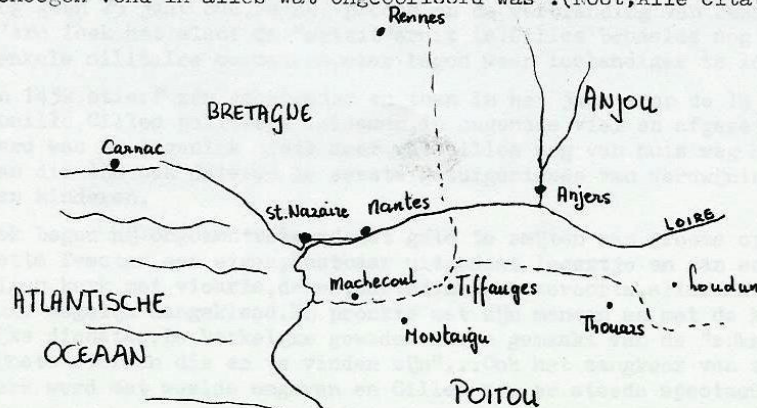
werden door de adel genadeloos neergeslagen.

sub.3-Ook het geloof was in een diepe crisis terecht gekomen. Hoofdschuldige was de kerk zelf. Van 1378 tot 1415 was het zgn. "Groot Westerse Schisma". Er waren twee pausen tegelijkertijd. Eén in Rome en één in Avignon, Zuid-Frankrijk. Tijdens de eerste jaren van Gilles-leven probeerde men de eenheid in de kerk te herstellen. Het ging hierbij niet alleen om de organisatie van de kerk (maar één paus), maar ook om wat nu wel en wat niet "ketterij" moest heten en om hervormingen (afschaffing van overbodige zaken in de eredienst). In onze ogen (en oren) is het wellicht idioot, maar al meer dan 1000 jaar luisterde de eenvoudige bevolking naar missen in het Latijn, een taal die men niet gebruikte, laat staan begreep. Over de poging tot het herstellen van de eenheid kunnen we kort zijn. Dat is gelukt. De hervormingen zijn echter mislukt. De reactie der gelovigen liet niet lang meer op zich wachten... een eeuw later werd de kerk verscheurd door hervormingen van mensen als Luther en Calvijn. Het protestantisme ontstond. Ook met betrekking tot de zuiverheid van de leer (wat was "ketterij" en wat niet?) kunnen we stellen dat het is mislukt. We staan aan het begin van de grote heksenvervolgingen. De processen tegen Jeanne d'Arc (1431) en Gilles de Rais (1430) heeft men wel als de voorlopers hiervan willen zien. De reactie van het gewone volk op de verschillende rampen was ook vaak religieus-extatisch. Beroemd/breucht zijn de zgn. "flagelanten". Groepen mensen die zichzelf geselend door het land trokken als boetedoening voor de pest, die werd gezien als god's straf voor de vele zonden van de mensheid.

Het leven van Gilles de Rais

De landgoederen van de Baron de Rais (of Reta) strekten zich uit van de Loire, tussen Nantes en Angers tot in Bretagne (Baronie de Rais in het grensgebied van Bretagne met Anjou en Poitou, ten zuiden van Nantes).

Zijn grootvader (van moeder's zijde) had er alles aan gedaan om het gebied te vergroten. Doordat Gilles' ouders beide jong overlijden (in 1415, als hij 11 jaar oud is), komt hij onder voogdij van deze Jean de Craon. Bijna alle bronnen zijn het er over eens dat zijn invloed op Gilles uiterst negatief is geweest. Tijdens het proces komt Gilles er ook vaak op terug dat als hij al "enorme en grote misdaden" heeft begaan, dan komt dat "omdat hij in zijn jeugd geen leiding heeft gekregen, ongeremd kon doen waar hij zin in had en genoeg vond in alles wat ongeoorloofd was". (Noot: Alle citaten,

tenzij anders aangegeven, komen uit de processtukken van 1440. Het zijn de bekentenissen van Gilles of een van zijn handlangers). Omdat homo-sexualiteit (of "sodomie") in zijn tijd een misdaad was, maakte hij hiermee ook duidelijk dat deze "praktijken" ook een gevolg waren van zijn opvoeding, en ook in die tijd zijn begonnen. In 1420 ontvoerde Gilles zijn aanstaande vrouw, zijn nicht Catharine van Thouars, die bezittingen had, vlak naast de zijne gelegen (o.a. Pouzauges en Tiffauges). Zij trouwden tenslotte in 1422, nadat toestemming uit Rome was verkregen (omdat men in Frankrijk zelf vond dat ze te nauwe familiebanden hadden - incest -). Zij kregen één dochter, maar verder was het overduidelijk geen "gelukkig" huwelijk... Gilles bleek een goede leerling van zijn grootvader. Mede door dit huwelijk was hij nu een van de rijkste mensen van heel Frankrijk. Ondertussen had zijn grootvader in het konflikt met de Engelsen nu definitief de kant van de Franse koning Karel VII gekozen. De rijke Gilles kwam zodoende regelmatig aan het hof van Karel VII, een armoedig zooitje als je het vergeleek met de luxe die Gilles gewoon was. Geen wonder dat de koning hem wilde paaien, om hem (en zijn rijkdom) vooral voor "het goede doel" te behouden. Via bemiddeling van de voornaamste raadgever van de koning, Georges de la Trémouille kreeg Gilles de functie van raadsman en kamerheer. Dit met name omdat hij bij de militaire acties die de la Trémouille hem opdroeg succes had. Hij liet zich door deze raadgever gebruiken, en gaf daarbij blijk van een soort onnozelheid, die hem later ook zou opbreken.

In 1429 verscheen Jeanne d'Arc ten tonele. Het stond er militair gezien slecht voor. De Engelsen bezaten bijna geheel Noord-Frankrijk, inclusief Parijs, en de tijd was rijp voor een soort wanhoopsdaad. De "maagd van Orleans" werd geïnspireerd door "stemmen" die haar als eenvoudig boerenmeisje uit een Lotharings dorpje opdracht gaven om Frankrijk te redden. En inderdaad, het meisje in mannenkledij, in wapenrusting wekte zoveel geestdrift dat de Fransen weer gingen vechten. Samen met Gilles de Rais wist zij het door de Engelsen belegerde Orleans te ontzetten. Ze bevrijdden Reims waar Karel VII daadwerkelijk tot koning kon worden gekroond (Iemand kroonen kon alleen in de "kroningsstad". Als die stad was bezet door vijanden, moest ze eerst bevrijd worden). In 1430 (op 23 mei) werd Jeanne d'Arc door de Engelsen gevangen genomen. Ze werd uiteindelijk berecht en als ketter het jaar erop verbrand. De Rais was hier zwaar van onder de indruk. Het leek erop dat het eenvoudige, vrome meisje hem even boven zichzelf kon verheffen. Hij werd zelf intussen tot maarschalk van Frankrijk benoemd, een titel die hij slechts deelde met twee anderen. Hij stond op het hoogtepunt van zijn roem, nog geen 25 jaar oud. Na het proces en de verbranding van Jeanne d'Arc leek het alsof de "spirit" eruit is. Gilles behaalde nog wel enkele militaire successen, maar begon weer losbandiger te leven.

In 1432 stierf zijn grootvader en toen in het jaar erop de la Trémouille, Gilles politieke leidsman, in ongenade viel en afgezet werd was er eigenlijk niets meer wat Gilles nog van huis weg hield. Van die tijd ook dateren de eerste getuigenissen van verdwijningen van kinderen.

Ook begon hij ongecontroleerd met geld te smijten aan groots opgezette feesten, een eigen, kostbaar uitgedost legertje en aan een eigen kerk met vicaris, deken, aartsdiaken enzovoorts, allemaal zo luxe mogelijk aangekleed. Hij pronkte met zijn mensen en met de kerkelijke diensten. De kerkelijke gewaden waren gemaakt van de "rijkste en fijnste stoffen die er te vinden zijn"... Ook het zangkoor van zijn kerk werd met weelde omgeven en Gilles zou er steeds spectaculair-

ABRAHADABRA

Gilles de Rais

dere sommen aan besteden. Want hij hield van kerkmuziek, van pure jongensstemmen, van de jongens zelf (die wel aan de misdadige neigingen van de baron, maar niet aan die verleidingstaktieken ontkwamen); hij wist ze te werven door ze met allerlei gaven te overstellen.

Zijn vrijgevigheid was voor anderen winstgevend. Hij kocht van alles voor het twee-, drie-, zelfs het tienvoudige van de werkelijke prijs. De overdaad was enorm. Het ging soms zover dat Gilles zelf nauwelijks te eten en te drinken had.

De keerzijde van de medaille was minstens zo vreemd: "Vaak vertrok hij vroeg in de ochtend en zwierf heel alleen door de straten, en als men hem er dan op wees dat dat geen pas gaf leken zijn antwoorden het meest op die van iemand die zijn verstand verloren heeft en niet goed bij zinnen is." (*Mémoire des Héritiers*). Zijn spilzucht ging zelfs zover dat zijn familie, die blijkbaar niet bij machte was hemzelf te stoppen, bij Karel VII aanklopte om de verkwisting te stoppen. Op 2 juni 1435 verklaarde de koning Gilles de Rais tot verkwister en verbood hem zijn landgoederen te verkopen. Zo kon niemand meer rechtsgeldige zaken met hem doen. Om toch aan geld te komen stortte de Rais zich in allerlei alchemistische en magische experimenten. Alchemie met als doel om gewone metalen om te vormen tot goud. Het werd in die tijd (de middeleeuwen en de renaissance) algemeen beoefend door zelfs pausen aan toe.

"Genoemde Gilles de Rais, beklagde, bekende genoemde alchemistische kunst te hebben bedreven gedurende een bepaalde tijd en te hebben laten bedrijven(...)."

Magie met als doel de duivel op te roepen, zodat deze voor geld zou kunnen zorgen. Ook hier weer die vreemde tegenstelling, want met het geld van de duivel wilde hij onder andere zijn kerk laten verrijken. De duivel liet zich aan Gilles niet zien (hij was er ook doodsbang voor), maar wel aan zijn handlanger, Francois Prelati. De duivel heette hier "Barron". Gilles wenste wel een verbond met hem te sluiten, maar wilde tevens niet zijn ziel in het geding brengen. Ondertussen is het 1439.

In het jaar erop werd de Rais gearresteerd. In het begin leek hij niet door te hebben hoe zwaar de beschuldigingen waren. Hij dacht dat het alleen om alchemie en magie ging, pas toen hij ging beseffen dat het ook om zijn homosexualiteit en kindermoord ging werd hij als het ware wakker. Op 19 september 1440 verscheen hij voor het eerst voor het gerecht. Hij werd in kennis gesteld van de aanklacht m.b.t. ketterij (magie en alchemie). Ondertussen was men bezig zijn handlangers, getuigen en aanklagers te horen over zijn misdaden. Het bleek toen dat hij van 1432 tot 1440 minstens 140 kinderen had vermoord.

Een getuige: "Genoemde Gilles de Rais heeft zich er een paar keer op beroemd dat hij meer plezier vond in het doden en kelen of in het laten doden van de jongens en meisjes, in het langzaam zien sterven, het afsnijden van hun hoofden en ledematen en het zien vloeien van hun bloed dan in het seksueel misbruiken van de kinderen." Een getuige overigens die zelf werd bemind door Gilles de Rais. Met de jongens van zijn zangkoor heeft Gilles ook homoseksuele verhoudingen. Een getuige: "Hij leefde zijn liederlijke ontucht ook uit op de jongens van zijn koor." Wat betreft de dingen die hij met de kinderen deed is de tekst van het proces heel concreet: "Om zijn tegennatuurlijke neigingen en zijn seksuele lust te kunnen bevredigen nam genoemde Gilles zijn roede of mannelijk lid in

een van beide handen, wreef en trok eraan tot hij een erectie kreeg, dan legde hij zijn lid tussen de dijen of de benen van genoemde jongens of meisjes, wreef vol genot met genoemde roede of lid over de buik van genoemde jongens en meisjes tot zijn zaad over hun buik liep."

Een getuige: "Nu eens hing hij hen zelf, dan weer liet hij hen door anderen aan touwen of koorden aan de hals ophangen aan een staaf of haak in zijn kamer; daarna liet hij hen weer zakken of gaf opdracht hen te laten zakken, liefkoosde hen terwijl hij hun verzekerde dat hij hun geen kwaad wilde doen of hen wilde verwonden, maar dat hij integendeel zich op deze manier met hen amuseerde en zo verhinderde hij hun dat ze schreeuwden!" En als ze dan eenmaal tot rust waren gekomen doodde Gilles hen met eigen hand, of liet het door één van zijn minnaars/handlangers doen, soms door hun rug met een stok te breken, en hij had een speciaal zwaard om hen te onthoofden." En genoemde Gilles de Rais bedreef soms zijn ontucht met de jongens en meisjes voordat hij hen had verminkt, maar dit was zeldzaam; vaker na hun ophanging of voordat hij hun andere verwondingen toebracht; andere keren nadat hij de aders in de hals of in de nek had geopend of had laten openen, terwijl het bloed te voorschijn spoot en soms ook terwijl ze langzaam wegwijnden; soms ook wanneer ze al dood en onthoofd waren, zolang er nog warmte in het lichaam was."

"Hij zei en bekende dat hij een groot aantal kinderen doodde en liet doden en dat hij met hen het kwaad en de zonde van sodomie bedreef en hij zei en bekende dat hij op de meest zondige wijze zijn zaad over de buiken van de kinderen uitstortte, zowel voor als na hun dood en zelfs tijdens hun sterven; soms had hij zelf, soms hadden ook anderen, zijn medeplichtigen allerlei folteringen op hen toegepast; in sommige gevallen hadden ze de kinderen met een ponjaard, een dolk of met messen onthalsd, andere keren sloegen ze hen krachtig met een stok of met een ander stomp voorwerp op het hoofd, op weer andere momenten hing hij hen in zijn kamer met koorden aan een staaf of haak op en wurgde hen, en wanneer ze dan aan het sterven waren bedreef hij met hen de zonde van sodomie op boven genoemde manier. Als de kinderen dood waren omhelsde hij hen en zei die de mooiste hoofden en de mooiste ledematen hadden liet hij aan de anderen zien. Hij gaf wreed opdracht dat hun lichamen opengesneden moesten worden en hij genoot van het zien van hun inwendige organen; en heel vaak ging hij wanneer genoemde kinderen bijna dood waren op hun buiken zitten en had er plezier in hen langzaam te zien sterven en dan lachte hij..."

De lijkjes werden verbrand of begraven. Het laatste is een bron van bezorgdheid als hij kastelen wil verkopen aan anderen. Dan moeten er eerst lijken weggehaald worden.

De slachtoffertjes waren bedelaartjes, die in die tijd in groepjes door het land zwierven. Anderen werden ontvoerd door zijn handlangers, waarvan één, een vrouw, Pevrine Martin, bijgenaamd "la Melfraye", zo berucht werd als "kinderlokster" dat ze in volksverhalen een soort sprookjesfiguur werd.

Op 8 oktober kwam hij voor de tweede keer voor. Pas toen kwamen alle beschuldigingen naar voren. Hij was opstandig en betwistte de bevoegdheid van de rechtbank. Op 12 oktober kwam hij weer voor. Zijn onbeheerste drift zorgde ervoor dat zijn rechters hem "weerspannig" verklaarden en hem excommuniceerden (buiten de kerk stellen). Blijkbaar brak dat laatste zijn verzet. Toen hij op 15 oktober weer ver-

scheen was hij heel gedwee en bekende "zonder dwang" (zonder foltering) alle hem ter laste gelegde misdaden. Hij vroeg vergeving voor de eerdere beledigingen. De excommunicatie werd weer opgeheven.

En na allerlei getuigen verklaringen te hebben aangehoord stortte Gilles op 21 oktober volledig in. Hij was bang voor excommunicatie en foltering en bekende nu in alle volledigheid en gedetailleerdheid alles. Hij zei niet te weten waarom hij alles deed, maar verwenste zichzelf en erkende dat hij zoveel kwaad had gedaan dat "hij wel tienduizend keer de doodstraf heeft verdiend."

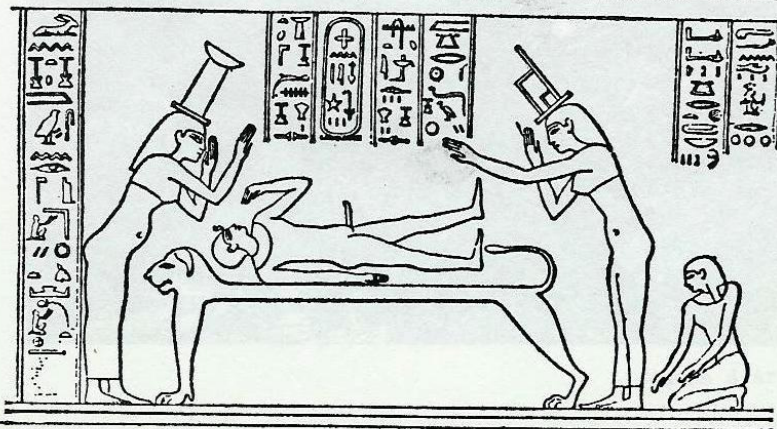
Gilles gedroeg zich verder als martelaar. Op 22 oktober stond hij voor het volk en bekende ook daar tegenover zijn misdaden. Hij beschreef ze in geuren en kleuren (het verhaal ging dat de bisschop van Nantes bij die gelegenheid een doek over het in de rechtszaal aanwezige kruisbeeld hing).

Op 26 oktober tenslotte werd hij met twee handlangers samen ter dood gebracht (door galg en brandstapel). Hij wenste te sterven voor deze twee handlangers. Zijn houding leek geïnspireerd door die van Christus tussen twee moordenaars die tussen twee moordenaars werd gekruisigd (Lucas 23,42).

Epiloog

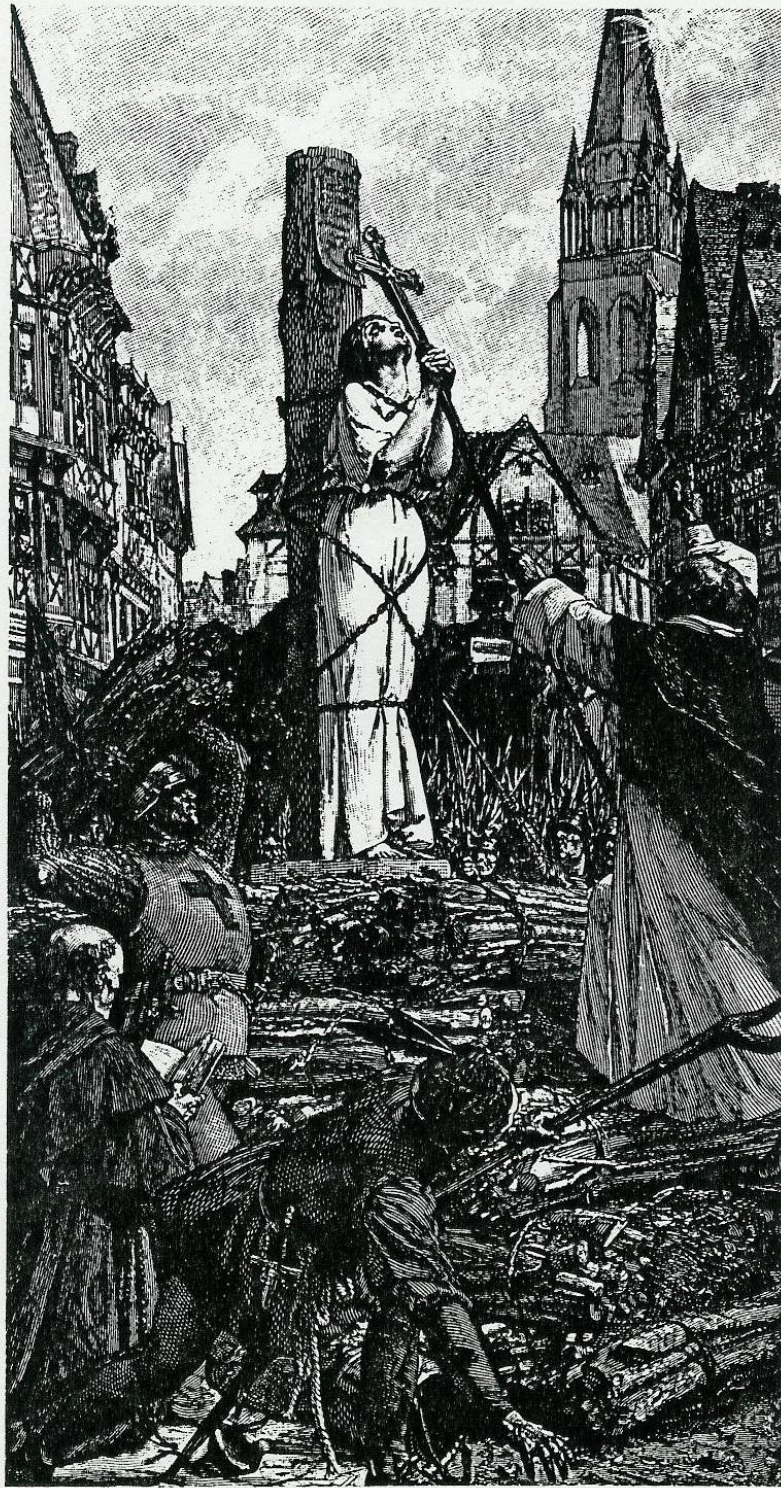
Al vrij snel gaat het verhaal van Gilles de Rais een eigen leven leiden. Het heeft een enorme indruk gemaakt, niet dat die misdaden zijn begaan, maar eerder dat zo'n hoge edelman ervoor is gearresteerd en ter dood gebracht. De indruk die de val van deze hooggeplaatste figuur maakte is ook te danken aan het feit dat de kerk er haar voordeel mee wil doen. Door hem ten val te brengen doet de kerk een aanval op de autonomie, de gewelddaden en uitpattingen van een adel die zich alles meent te kunnen permitteren. Al gauw echter (nog geen 50 jaar later) schuiven de eerste verzinsels het verhaal binnen. De vermoordde kinderen worden jongere en hij wordt een echte duivel aanbidder. Ook het verhaal van/over Blauwbaard wat waarschijnlijk een veel oudere Bretonse legende is, wordt op de figuur van Gilles de Rais geprojecteerd. Ten onrechte, immers Blauwbaard deed't met vrouwen...

Het verhaal gaat dat de Sade's "120 Dagen van Sodom" onder andere gebaseerd is op de geschiedenis van Gilles de Rais. Mensen die verder nieuwsgierig zijn kunnen wellicht beginnen bij Hubert Lampo's "De duivel en de maagd" en J.K. Huysmans' "La Bas". Een hele goede historische analyse is Philippe Reliquet's "De Magie van het kwaad"...

ABRAHADABRA

Jeanne d'Arc

